

2011

Rok 2011, respektive jeho 18. prosinec, se zapsal do historie velmi smutnou událostí. Tento den zemřel Václav Havel, první polistopadový prezident nejprve ještě Československa a poté i České republiky. Havel byl osobností světového formátu, kterou nám záviděli obyvatelé mnohých jiných států. Patřil k nejvíce respektovaným státníkům světa, pravidelně se umísťoval na předních příčkách žebříčku nejvlivnějších intelektuálů planety. Stal se uznávanou morální autoritou a symbolem boje proti totalitnímu režimu, jeho porážky a přechodu k demokracii.

Václav Havel se narodil v roce 1936 do prominentní podnikatelské a intelektuální rodiny, které patřil například pražský Palác Lucerna. Nástup komunistického režimu přinesl rodině nejen zabavení majetku, ale pro Václava Havla také šikanu ze strany režimu a zásadní komplikace při výběru střední a vysoké školy. V šedesátých letech se Havel proslavil jako dramatik. Psal především hry tzv. absurdního divadla, které v uvolněných 60. letech hrála nejen československá, ale také zahraniční divadla. Okupace Československa sovětskými vojsky a nástup normalizačního režimu na přelomu 60. a 70. let mu přinesl zákaz publikování a hraní jeho her. V sedmdesátých letech se Václav Havel stal jedním z nejdůležitějších disidentů – odpůrců komunistické totality. Patřil k zakladatelům občanské iniciativy Charta 77, zastával se nespravedlivě stíhaných. Tyto postoje mu přinesly téměř 5 let vězení. Postupně se stal uznávaným lídrem protirežimní opozice. To se projevilo během sametové revoluce na sklonku roku 1989. Tehdy se Havel postavil do čela občanské iniciativy Občanské fórum. Zasloužil se o spořádané předání moci z rukou komunistické strany do rukou Občanského fóra. V úplném závěru roku 1989 byl zvolen prvním nekomunistickým prezidentem tehdejšího východního bloku.

Po roce 1989 se Václav Havel zasloužil o rychlý přechod Československa k demokracii. Státu pomohl získat velké mezinárodní renomé. Byl zván předními světovými státníky na návštěvu jejich zemí. Díky Havlově obrovské reputaci v zahraničí do Prahy během prvního roku demokracie dorazili americký prezident, britská premiérka, francouzský prezident, německý kancléř, ale také papež či tibetský dalajláma. Vnitropoliticky se profiloval jako odpůrce rozdělení Československa, kterému se ale nepodařilo zabránit. Po rozdělení státu byl Václav Havel dvakrát zvolen prezidentem České republiky. V této době byl jeho vnitropolitický vliv již podstatně omezen. V zahraničí ho ale stále považovali za intelektuální a morální celebritu, které naslouchali přední státníci světa. Havel své velké reputace využil k propagaci rychlého zapojení našeho státu do euroamerických struktur, zejména do NATO a Evropské unie. Odchodem Václava Havla zmizela zásadní morální autorita, která dodávala lesk jménu České republiky v zahraničí. Havlova osobnost bude české politice a veřejnému životu chybět.

Obyvatelstvo ve Vísce a změny v jeho evidenci

Víska začínala rok 2011 se 180 obyvateli, končila ho se 186. Průběh roku byl velmi turbulentní, co se týče odstěhování a přistěhování. Z Visky se odstěhovalo šest osob (převážně z čp. 34) a přistěhovalo se celkem 12 osob. K přistěhovalým patřila zejména šestičlenná rodina Pavla a Ivy Lacinových, která koupila dlouho uvolněný dům Miroslava Vaňka (čp. 55). Přistěhoval se i MVDr. Roman Myška do čp. 40 a manželé Strnadovi do velmi dlouhou dobu neobývaného čp. 44. V obci během roku zemřely dvě ženy. Jednalo se o Annu Nevolovou z čp. 52., která zemřela v úctyhodném věku 98 let a již delší dobu představovala nejstarší obyvatelku Visky. Vísce opustila i Jiřina Böhmová z čp. 34, která ale v obci žila pouze krátce. Narodili se dvě děti – Martin Horník v čp. 15 a Antonín Čapek do čp. 14.

Veřejný život v obci a činnost zastupitelstva a vedení obce

Rok 2011 byl po několika letech rokem, v němž se nekonalý žádné volby. Veřejný život tedy ovlivňovaly především schůze zastupitelstva a činnost vedení obce. Zastupitelstvo se na svých řádných i mimořádných schůzích sešlo celkem 14x. K nejčastějším bodům jednání patřilo zasíťování nových stavebních parcel, úvěr, který si na tento počín obec vzala a obecně věci týkající se obecních financí.

Rok 2011 proběhl ve znamení důležitých investičních počínů. Nejdůležitější z nich představovalo zasíťování pěti stavebních parcel na pozemku za rodinou Lefflerovou. Obec počítá s tím, že je postupně rozprodá zájemcům o výstavbu rodinných domků. To by mělo umožnit příchod nových obyvatel do Vísky či zabránit odchodu stávajících. Pro Vísku by toto přineslo zastavení či alespoň zpomalení dlouhodobého poklesu počtu obyvatel a v ideálním případě jeho nárůst. To by zase umožnilo růst objemu obecních financí, protože ten závisí především na počtu zde trvale žijících obyvatel. Obec na počátku roku nechala nejprve vypracovat stavební dokumentaci k parcelám. Následně uzavřela smlouvu s firmou ČEZ o položení silového vedení pro rozvod elektřiny. Smlouva umožnila zajistit instalaci kabelu zdarma, obec musela zaplatit pouze jističe v hodnotě 50 000,- Kč. Podmínkou bylo, že do konce května Víska vybuduje kanalizační a vodovodní přípojku, které musely předcházet práci ČEZ. Obecní zastupitelstvo proto vypsalo výběrové řízení na vybudování zmíněné přípojky. Celkem se do soutěže přihlásilo pět firem a zvítězila ta s nejnižší cenovou nabídkou. Všechny práce na zasíťování proběhly během května. Konečnou cenu se obci podařilo snížit díky dobré součinnosti s firmou a důslednému dozoru nad provedením zakázky a nad náklady stavby (činila 1 350 000,- Kč).

Následně po zbudování kanalizace a vodovodu nechala společnost ČEZ položit kabel silového vedení. Práci pro ni prováděla firma VČE montáže. Díky dobré součinnosti se zastupitelstvo rozhodlo zrealizovat s touto firmou i položení kabelu pro veřejné osvětlení. Na něj byla v projektu vyhrazena částka 500 000,- Kč, skutečná cena této investice nakonec byla necelých 160 000,- Kč.

Pro dokončení zasíťování mělo dle projektu zbývat zbudování plynové přípojky a místní komunikace. Protože dosavadní tři majitelé parcel se vyjádřili, že o plynovou přípojku zájem nemají, rozhodla obec, že jí budovat nebude. Vybudování komunikace odložila na dobu po postavení rodinných domků, aby cesta nebyla poškozena během jejich výstavby.

Obec měla na začátku roku prodané dvě parcely, jedna byla soukromá a jednu se podařilo prodat v závěru roku za cenu 150 za m². Kupcem byl pan Antonín Heiland. Poslední volnou parcelu se nadále pokoušela prodat, například i pomocí inzerce v tisku.

Velmi náročnou záležitostí představovalo financování zasíťování parcel. Po dlouhém a velmi náročném jednání se podařilo získat od Ministerstva pro místní rozvoj dotaci ve výši 50 000,- Kč na parcelu. Celkem tedy bylo pro Vísku schváleno 250 000,- Kč. Jednání o schválení bylo jedno z nejtěžších v posledních letech, protože administrativní náročnost řízení stále roste a klesá ochota státu poskytovat finance. Pro zainvestování celé akce využila obec i dotaci z Programu obnovy venkova ve výši 111 000,- Kč. Na uhrazení zbylé části zasíťování si vzala si úvěr u České spořitelny. I jednání o úvěr bylo poměrně dramatické. Obec ho vedla s bankou ČSOB, u níž jsme měla svůj účet a také úvěr na výstavbu sociálních bytů nad prodejnu potravin. Již během prvního pololetí roku byl dojednán úvěr ve výši 1 200 000,- Kč. Z něj se nakonec zastupitelstvo rozhodlo, díky ušetřeným nákladům při investici, čerpat pouze 850 000,- Kč. V momentě, kdy obec již měla provedené práce, které bylo nutné zaplatit, banka odmítla, z pohledu vedení obce velmi neseriózně, realizaci úvěru. Stalo se tak přesto, že Víska byla bonitním klientem a všechny své závazky vždy řádně splácela. Obec se tak ocitla ve velmi nepříjemné situaci, protože investor požadoval uhrazení částky a hrozilo

také případné neproplacení dotace z ministerstva. Proto byla nucena se obrátit na konkurenční banky, které projevíly značný zájem o poskytnutí úvěrů. Nakonec ho realizovala s Českou spořitelnou, pod kterou byl převeden i účet obce a dosavadní úvěr ze stavby sociálního bydlení.

Víska uspěla i s další žádostí o dotaci od Státního zemědělského intervenčního fondu na projekt Stezka poznání. Jedná se o projekt obecně prospěšné společnosti Podhůří Železných hor na vybudování cyklostezky mezi Chotěboří a obcemi Víska, Maleč, Jeřišno, Čekovice a Nová Ves. Stezka má spojit Podhůří Železných hor s Královskou stezkou (Habersko) a Společností pro rozvoj Humpolecka. Ve Vísce bude v rámci projektu postaveno odpočívací místo naproti Hostinci u Fajmanů vedle prodejny potravin. Odpočívadlo bude mít posezení pro pět dospělých a šest dětí, stojany na kola, naučné a směrové tabule a multifunkční prolézačku pro děti. Celková výše dotace pro Vísku činila 227 538,- Kč, což je ze zmíněných obcí druhá nejvyšší částka po Chotěboří. Spoluúcast obce činila pouhých 13 % z výše nákladů, tj. necelých 30 000,- Kč. Cyklostezka by mohla pomoci přilákat do Visky nové návštěvníky a přispět k vhodné propagaci obce na poli čím dál tím oblíbenější cyklistiky. Realizace odpočívadla by měla proběhnout během roku 2012 v režii o.p.s. Podhůří Železných hor.

Další investiční počín v obci představovalo dokončení schodů k fotbalovému hřišti. Během prací byla zbudována kovová konstrukce, přístupový chodníček od schodů k hřišti a žlab na svádění vody podél schodiště. K úspěšné realizaci napomohla dotace od Kraje Vysočina. Při budování žlabu pomáhal i obecní zaměstnanec Jan Hořínek, na nějž se podařilo získat dotaci od Úřadu práce ve výši 9 000,- měsíčně, ovšem pouze na čtyři měsíce, od 1. května do konce srpna.

Důležitým investičním počinem se stala rekonstrukce pomníku padlým a jeho okolí. K investici byl opět využit jeden z dotačních titulů. Tentokrát se jednalo o finance z Evropské unie, které přerozděloval Státní zemědělský intervenční fond. Dotace byla skutečně velkorysá a umožnila čerpat až 90 % finančních nákladů na veškeré práce. Víska díky slíbeným a později proplaceným prostředkům uskutečnila kompletní zrenovování pomníku, včetně desky se jmény obětí obou světových válek, dále nátěr křížku a obnovu chodníku položením přírodního kamene. Práce na celém projektu bylo nutné rozdělit na dvě části. Sochařské činnosti zrealizoval se svou firmou sochař Oldřich Hnětynka. Jeho firma zvítězila v zastupitelstvem vypsáné soutěži s nejnižší cenou. V rámci rekonstrukčních prací jako bonusovou vícepráci provedla i renovaci sochy Jana Ámose Komenského na budově mateřské školy. Druhou část akce představovaly zednické práce na obnově chodníku. Ty provedl Jaroslav Kalvoda, opět na základě nejnižší cenové nabídky. Celková cena činila 124 000,-Kč. Nový důstojný vzhled parčíku před pomníkem padlých je výrazem respektu k zdejším tradicím a také respektu k těm, co položili život za naši svobodu.

Dále se podařilo zajistit zakoupení a výměnu nevyhovujícího plynového sporáku v kuchyni mateřské školy a dvou bojlerů v budově sokolovny. Financování obou počínů mimo jiné umožnil dar od pana Petra Křivského, respektive firmy Aqua Chemie Praha, ve výši 50 000,- Kč, který obec obdržela na konci roku 2010. Víska se dále finančně podílela na zbudování kanalizace ke stavební parcele p. Jindry a slečny Lesákové (pozemek za usedlostí rodiny Kaněrovi).

Při zvládání obecní agendy byla mimořádně důležitá dobrá práce a souhra zastupitelů. V obecním zastupitelstvu po roce společné práce panovala dobrá a konstruktivní atmosféra. Dobrá součinnost se pak promítala i do dobrých výsledků práce. K nim patří i skutečnost, že se za rok 2011 podařilo Vísce získat dotace v celkové výši 650 000,- Kč nad rámec řádných a obvyklých rozpočtových příjmů. Byl to o to cennější výsledek i proto, že konkurence obcí v boji o finanční koláč dotací se postupně stále zvyšuje. Oproti tomu částky k rozdělování se v době finančních škrťů a úspor zmenšují, takže uspějí opravdu jen ti nejlépe připravení.

Důležitý počin pro Vísku se odehrál na počátku roku i na poli informovanosti o dění v obci. Představovalo ho zprovoznění nových internetových stránek obce. Ty vznikly zásluhou místostarostky Ing. Lucie Křivské a je možné je nalézt na webové adrese www.obecviska.cz. Stránky byly vytvořeny ve spolupráci s firmou Webhouse, která je bude spolu s místostarostkou spravovat. Přehledným způsobem informují o důležitých náležitostech chodu obce. Mají celkem tři části. V části Obec zájemci naleznou například seznam podnikatelů a služeb či sekci Kultura a volný čas. Ta obsahuje informace o společenských a kulturních akcích, které se ve Vísce od počátku roku 2011 odehrály. V části Obecní úřad je zveřejněna kompletní úřední deska včetně zápisů z jednání obecního zastupitelstva, informací o rozpočtu a dalších důležitých dokumentů. Poslední, jistě velmi zajímavou a navštěvovanou část, představuje fotogalerie. Její součástí je výběr fotografií z obce a pak především snímky z aktuálních společenských akcí. Stránky jsou pravidelně aktualizovány.

Ekonomický život v obci

Rok 2011 byl i rokem čilého stavebního ruchu ve Vísce. Rekonstrukci svého bydlení prováděl Aleš Košťál v čp. 64 a manželé Křivskovi v čp. 22. Novou střechu získal bývalý vísecký obchod v čp. 55 manželů Janatkových, nová okna domek čp. 63 rodiny Málkovi. Roman Grund vybudoval v čp. 13 novou garáž. V budování na čp. 23 pokračoval také Radek Křivský.

Rok 2011 byl ve Vísce stal nejen rokem rekonstrukcí, ale také zkázy. Obec zažila největší požár za několik desetiletí. Stalo se tak v neděli 6. března večer v provozovně firmy Lacman. Ve 22.56 přijalo operační středisko Hasičského záchranného sboru Vysočina hlášení o požáru, který již zachvátil střechu objektu. Požár odhalila rodina Košťálova. Na místo dorazily dvě jednotky profesionálních hasičů (z Chotěboře a Havlíčkova Brodu) a pět jednotek hasičů dobrovolných. Jako první byli na místě členové víseckého hasičského sboru, poté přijeli hasiči z Uhelné Příbrami, Chotěboře, Libice nad Doubravou a Malče. Požár dostali pod kontrolu zhruba hodinu po půlnoci, ale likvidován musel být až do ranních hodin. Jednalo se podle slov hasičů o náročný zásah. Oheň zachvátil sklady firmy, kde se nacházel spojovací materiál. Částečně ušetřeny zůstaly garáže a část kanceláří. Přes profesionální zásah většina objektu shořela. Hasičům se podařilo zachránit z garáže jedno osobní auto, dále ještětku a čtyřkolku. Během hašení se bohužel na objektu zřítila část střechy. Počet hasičských jednotek byl v průběhu ranních hodin postupně redukován, na místě zůstaly tři jednotky, které dohašovaly ohniska a rozebíraly střešní konstrukci objektu. Poslední hasiči byli na místě ještě v pondělí odpoledne.

K požáru dorazila také kompletní výjezdová jednotka Policie ČR se speciálně vycvičeným psem a dva pracovníci OK-TE Krajského ředitelství Policie ČR Jihomoravského kraje. Přijeli i zdravotníci, naštěstí nebyl nikdo zraněn, takže na místě ošetřili pouze majitele objektu a jeho ženu, kteří utrpěli šok. Provedeným šetřením bylo zjištěno, že požár vznikl v době od 17.30 do 23.00 na půdě objektu. Nepodařilo se ale zjistit příčinu požáru. Mohla jí být nehoda – vadná elektroinstalace či nějaký spotřebič. Druhou variantou je úmyslné založení požáru. Hořet totiž začalo na půdě, kde v inkriminované době neměl být zapnutý žádný přístroj od něhož by mohl ničivý oheň vzniknout. Navíc podle neoficiálních informací zaznamenala bezpečnostní agentura, která držela dohled nad objektem, signály z pohybových čidel. Variantu úmyslného založení požáru potvrdili dle regionálního tisku i vyšetřovatelé Hasičského záchranného sboru Vysočina. Havlíčkobrodský deník uvedl následnou citaci: „Naše vyšetřování, které vedli odborníci bylo uzavřeno s tím, že příčinou požáru je úmyslné založení. Jednoznačně jsme vyloučili všechny ostatní možné varianty a celou věc jsme předali

Policii ČR, uvedla mluvčí krajských hasičů.“ Citaci předcházela titulek: „Ničivý požár skladu ve Vísce založil neznámý žhář úmyslně.“ Policie začala čin vyšetřovat jako obecné ohrožení.

Po požáru vznikla škoda přesahující 10 miliónů korun (podle některých odhadů až 40 miliónů). Podle zaměstnankyně firmy jenom hodnota materiálu ve skladech přesahovala osm miliónů korun. O události informovala i celostátní média, dle některých shořel jeden z největších skladů se spojovacím materiálem, především se šrouby, v republice. Objekt byl 16 let budován a v několika hodinách přišel vniveč, zbylo jen torzo jako doklad zkázy. Firma Lacman se již před požárem potýkala s finančními problémy, které mimo jiné vyvolala krize hospodářská. Z kdysi početného osazenstva zůstali ve Vísce jen tři zaměstnanci. Firma byla předlužená a pod hrozbou exekucí. Majitel Lacman byl v lednu podmíněně odsouzen za zneužití částky 60 000 euro, kterou mu obchodní partner omylem poslal na místo 60 000 korun jako platbu zálohové faktury na zboží. Lacman dotyčnou částku nevrátil a část přeposlal z firemního na osobní účet. Stalo se tak v době, kdy údajně trávil dovolené na Bali v Indonésii. I z těchto důvodů panuje u části zdejších obyvatel přesvědčení, že si objekt zapálil sám jako pojistný podvod, nebo že se mohlo jednat o pomstu.

Mateřská škola

Mateřská školka prožila rok 2011 ve znamení čilé aktivity ve prospěch svých školáček. Mezi ty pravidelné patřil například jarní plavecký výcvik v bazénu v Hlinsku, únorový karneval, nebo účast na divadelních představeních pro děti, kterých škola nabízí opravdu úctyhodné množství. Zima nabídla školákům pouze zhruba dva týdny se sněhem a mrazem, kdy si do sytosti užívali zimních radovánek. Dle školní kroniky ale také sypali ptákům do krmítek a pozorovali stopy zvířat ve sněhové nadílce. V dubnu se školka zaměřila na připomenutí Velikonoc. Děti proto barvily vajíčka, vyráběly kraslice a další výrobky s velikonoční tematikou. Chlapci se učili koledy, všichni pak zavěšovali vyfouknutá kreslená vajíčka na rašící břízy. Na konci dubna se děti s paní učitelkami připravovaly na Rej čarodějů a čarodějnic. Na něj si přinesly masky s čarodějnickou tematikou a s nimi pak prožily čarodějnický karneval s hudbou a tancem. Rej ocenili i rodiče, kteří byli na událost pozváni. Dva dny po čarodějnickém reji čekalo školáčky opravdové pálení čarodějnice. Konalo se u rybníka Společný. Pro děti zde byla připravená hranice s čarodějnicí, která lehla popelem. Ještě před tím si na ní školáčky upekly buřty. V květnu se mateřská škola připravovala na výlet do Prahy. Paní učitelky seznamovaly své žáčky s informacemi o hlavním městě. Výlet se uskutečnil na konci měsíce. Děti čekala jízda parníkem po Vltavě a prohlídka Podmořského světa, kde mohly shlédnout nejen obrovské množství ryb, ale také krmení žraloků. Hned po návratu byl pro ně připraven Mezinárodní den dětí, který škola oslavila dnem soutěží a zábavných her. Červen se tradičně nesl ve znamení příprav na rozloučení s dětmi, které odcházejí do první třídy. Pro ně a jejich rodiče připravily paní učitelky s dětmi dramatizaci Pohádky o perníkové chaloupce. Z Visky odcházel do novoveské základní školy Aleš Křivský.

Do nového školního roku vkročila vísecká školka opět s naplněnou kapacitou. Zapsalo se do ní 40 dětí, 17 do logopedické třídy, 23 do běžné. Škola má novou školnici, kterou je Jana Kalvodová. Ta doposud ve škole působila jako asistentka autistického dítěte. Tou se nově stala paní Jarmila Motlová, která do září vykonávala funkci školnice. Na začátku září čekala školáčky návštěva trojice pracovníků ze Speciálně pedagogického centra Vysočina z Havlíčkova Brodu. Ti každý rok vyšetří děti a doporučí ty co mají problémy s řečí do speciální třídy. Dle paní učitelek vždy přivezou nové pomůcky, které se dětem líbí a děti s nimi následně rády pracují. Vše se děje za doprovodu rodičů. Děti jsou pak jistější a lépe navazují kontakt. Během podzimu žáčky čekala dvě divadelní představení, či návštěva ZOO

v Jihlavě. Barevných podzimních měsíců využívaly školáčky i paní učitelky k častým procházkám. Během nich sbíraly přírodniny, které pak využívaly ve výtvarné činnosti. Pátého prosince přišel do školky Mikuláš s andělem. Brzy poté čekala školáčky, jejich rodiče, ale i seniory z Vísky vánoční besídka. Školka si na ní připravila adaptaci Pohádky o vlaštovičkách. Měla formu pásma básniček, písniček a tanečků a přinesla do třídy krásnou vánoční atmosféru. Za zmínku stojí třeba i to, že mateřská škola zlepšila své vybavení o nový počítač. Ten ji věnovala Česká spořitelna a bude sloužit pro výuku dětí v logopedické třídě. Nebo i to, že děti spolu s paní učitelkami nacvičily program pro vítání občánků ve Vísce.

Činnost spolků **Sbor dobrovolných hasičů**

Dobrovolní hasiči, respektive jejich kroužek malých hasičů, zahájil rok 2011 obnovením tradice chození tří králů. Ti obcházeli vísecké domácnosti s tradiční koledou My tři králové jdeme k vám. Domácím popřáli dobrý nový rok a ozdobili zárubně jejich dveří počátečními písmeny novozákonních tří králů a novým letopočtem. Počátek roku je u hasičů tradičně spjat také s valnou hromadou spolku. Na ní byli tentokrát pozváni i malí hasiči a někteří z nich dostali diplom za příkladnou práci v kroužku. Mimo valnou hromadu se každý první týden v měsíci scházel výbor spolku v budově hasičárny. Na počátku února se hasiči podíleli na organizování maškary. Již týden poté připravili pro děti a jejich rodiče dětský karneval v Hostinci u Fajmanů. Na karneval zavítalo celkem 34 masek. Porota vybrala 15 nejlepších a ti pak obdrželi diplom. Svě úsilí sbor tradičně napřel k okrskové soutěži. Ta se konala ve Vepříkově a muži na ní skončili jako čtvrtí z devíti, ženy třetí ze třech družstev. Za zmínku stojí skutečnost, že výsledky mužů mají v posledních letech zlepšující se tendenci. Členové sboru se podíleli i na Podoubravském víceboji a na mnoha dalších aktivitách v obci. Hasiči velmi oceňovaným počinem bylo získání hasičského vozu Opel Frontera od Kraje Vysočina. Sbor ho získal zdarma, ekologickou daň ve výši deset tisíc korun za něj zaplatila obec. Ta měla podmínku, že pro ní hasiči odpracují 150 hodin zdarma při údržbě obecního lesa a dalších příležitostech. Členové SDH proto zorganizovali několik brigád na čištění obecního lesa. Dále také brigády na dokončení prací v hasičské zbrojnici (nátěr zadní stěny fasády či podlahy v objektu). Pro obec také provedli likvidaci černé skládky v lomu na vísecké straně Rouzeně, kterou nařídila Inspekce životního prostředí. Odpad ovšem evidentně pocházel z Nové Vsi odkud vede přístupová cesta k lomu. Z materiálu šlo identifikovat minimálně jednoho původce skládky.

Za speciální zmínku stojí velmi aktivní činnost víseckých žen – hasiček. Ty kromě karnevalu a organizace chození tří králů připravily pro děti i dětský den k Mezinárodnímu dni dětí. Konal se 4. června na místním fotbalovém hřišti. Jeho účastníci mohli změřit své síly v mnoha soutěžích a také získat zajímavé ceny. Největší zásluhu žen představuje pokračování činnosti kroužku mladých hasičů.

TJ Sokol Víska

Alfou a omegou zdejšího sokola bývá kopaná a činnost „čutálistů“, jak se dříve říkalo fotbalistům ve Vísce. Nejinak tomu bylo i v tomto roce, byť členové sokola se podíleli na všech důležitých akcích, které se ve Vísce odehrávali. Jednalo se například o maškaru. Spolu s hasiči také pořádali vepřové hody, kterými si chtěli přivydělat na činnost spolku. O jejich velký úspěch se za hasiče zasloužil zejména šéfkuchař a mistr cechu řeznického Jiří David mladší.

Členové TJ Sokol během roku také pracovali na zbudování přístavku u tenisové zdi, který má sloužit jako skladovací prostor pro lajnovačku a traktůrek na sekání trávy na hřišti.

Využít by se do budoucna mohl i pro občerstvení hráčů. Sokolové do konce roku zvládli hrubou stavbu a zastřešení objektu. Malá, bohužel pouze pětičlenná delegace sokolů, reprezentovala zdejší tělovýchovnou jednotu při tradiční návštěvě našich německých partnerů a přátel v Lohmenu. Součástí pobytu byla i účast na oslavě 70. narozenin jednoho ze zakladatelů partnerství mezi námi a Lohmenem pana Kurta Schwinkendorfa. Je škoda, že při tak významném jubileu „otce zakladatele“ byla pouze miniaturní delegace z Vísky a že chyběli vrstevníci pana Schwinkendorfa, kteří spolu s ním naše partnerství pomáhali zakládat.

Vísecký fotbal v tomto roce vykázal podstatně horší výsledky, než na které byli jeho fanoušci zvyklí z dřívějších. Zdejší tým mužů skončil v jarní části přeboru na posledním 14. místě III. třídy okresního přeboru se ziskem pouhých 11 bodů. Skóre bylo, i vzhledem k historii zdejšího fotbalu, tristní – 35:107, tři vyhrané zápasy, dvě remízy a 21 proher. Vísecká fotbalová reprezentace se tak poprvé v historii propadla do IV. třídy přeboru. Je to mimo jiné výsledek toho, že zde mnoho let nefungoval žákovský oddíl, jehož dorost nyní zdejší TJ Sokol velmi chybí. Vísecký fotbal se tak ocitl ve zřetelné krizi.

Poněkud lepší výsledky dosahovalo družstvo víseckých žáků. Sezону okresního přeboru 4 + 1 zakončilo na 10. místě čtrnáctičlenné tabulky. Vykázalo s 19 body skóre 54:133, šest zápasů vyhrálo, dva remízovalo, 17 prohrálo. I zde bohužel došlo k propadu za kterým mimo jiné stojí omlazení týmu a odchod nejnadhlednějších hráčů do vyšší věkové kategorie.

Také podzimní část sezóny neprobíhala ve znamení úspěchů. Zdejší tým mužů ji zakončil na předposledním 11. místě tabulky IV. A třídy okresní soutěže. Na svém kontě mají místní fotbalisté pouze dvě vítězství, dvě remízy, ale celkem sedm proher. Nepříliš povzbudivé skóre činilo 29:9, počet získaných bodů 8, tedy stejně jako u posledního týmu soutěže.

Zhoršily se i výsledky družstva víseckých žáků. Sezону okresního přeboru 5 + 1 skupiny A zakončilo jako šesté v osmimístné tabulce. Získalo devět bodů, z deseti zápasů si žáci ze tří odnesli vavříny vítězů, ze zbylých sedmi vyšli jako poražení. Vykázali při nich skóre 22:52.

K věcem, které se naopak podařily, patřila organizace Memoriálu Jaroslava Fajmana. Letos se ho účastnily se ho čtyři týmy. Skončili v následujícím pořadí: Víška, Rokří, stará garda Jeřišno a dorost Pardubičky. Za zmínku stojí i skutečnost, že dorost z Pardubiček ve Víšce již po několikáté zrealizoval své letní soustředění.

Rybářský spolek

Ke společenskému životu v obci přispěl i Rybářský spolek uspořádáním taneční zábavy. Ta proběhla během prvního červencového víkendu, na který připadla vísecká pout' a konala se u rybníku Společný.

Bago klub

Společenský a sportovní život Víšky zpestřoval i Bago klub. V jeho režii proběhl tradiční zimní Bago ples a poslední červnový víkend také Bago turnaj, tentokrát za účasti pěti družstev. Vavříny vítězů si z Víšky odvážel tým Vodka Havlíčkův Brod, místní sestava skončila na třetím místě. Na konci srpna také „bagisté“ zorganizovali tradiční loučení s létem.

Další společenský a kulturní život v obci a okolí

Zřejmě nejvýraznějším počinem se stala „maškara“, kterou zdejší hasiči a sokolové pořádali spolu s Čeckovicemi. A je na místě podotknout, že se jednalo o velmi povedený návrat ke zdejším tradicím. Akce se konala druhou únorovou sobotu. Maškarního průvodu se účastnilo 32 masek z obou obcí, hudbu obstarávala sedmičlenná kapela Golčovanka. Vše začalo ranním občerstvením účastníků knedlíčkovou polévkou ve vísecké sokolovně. Poté se účastníci v osm hodin přepravili autobusem do Čeckovic, kde průvod obcházel jednotlivé domácnosti. V poledních hodinách se členové průvodu přesunuli do Vísky, kde je čekal oběd. Po něm začalo obcházení víseckých domů, které trvalo od 12.30 do 17.30, takže pro masky byl den dosti vyčerpávající. Průvod zaujal pestrostí masek a s rostoucím množstvím konzumovaného alkoholu „na zahřátí“ i svou bujarostí a veselostí. K jeho vůdčím představitelům patřil Bílý – postava oblečená celá v bílém. Ten přivádí maskary do domu a pozve pantátu a panímámu na večerní maškarní bál. Při příchodu hlásí: „Paní mámo a pantáto, jménem svým a jménem republiky jsem vám přivedl maškaru.“ Sekunduje mu Červený, který přináší alkohol a zve oba domácí „na panáka“. Zároveň se ptá na to, jakou písničku na přání by chtěl pantáta zahrát od kapely, a hudbu pak zajistí. Hudba je hrána k tanci a domácí si mohou zatančit spolu, ale také s tanečníky a tanečnicemi (v průvodu byli po dvou). Je dobrým zvykem, že přispějí průvodu nějakou finanční částkou. Z jednotlivých masek zaujal například medvěd s medvěďákem. Bohužel medvěd se brzy „společensky unavil“ a nakonec již nebyl schopen vylézt z auta, takže ho průvod musel „odepsat“. Velký ohlas měl fotograf s asistentem z firmy „Josef Fotka a synové“. Fotograf si vždy nainstaloval svůj „historický“ stojací fotoaparát, který zamířil na zájemce. Po hlasitém stisknutí spouště vylezl zpod látkové světelné izolace a třímal v ruce fotografie. Muži dostávali fotografie Stalina, Hitlera, Usámy bin Ládina a dalších postav podobného charakteru. Ženy naopak obdržely fotografie odhalených „dam“. Za fotografie bylo samozřejmě zapotřebí zaplatit. Mezi další masky patřili dva dráteníci, žid, dvě opice, člen SNB, dva řezníci, lékař se sestrou a hostinský, který prodával točené pivo, přičemž sud vozil na kočárku. Člen SNB vybíral pokuty, žid kradl slepice, králíky či věci z domácnosti a pak je domácím nabízel na prodej. V ruce měl pytel, ze kterého trousil v domácnosti slámu a pápěří. Dále zaujala orientální tanečnice se šejkem, cikánka, jeptiška a „salička“ - žena pochybné pověsti s dítětem (panenkou). Ta vybírala „na sunárek“ pro dítě, přičemž zmiňovala, že jeho matka je pochybná a otec nejistý. „Jako správná poběhllice zvedala před muži sukni, pod kterou jim dovolila osahávání (saličku hrál samozřejmě muž). Cikánka zase věštila budoucnost. Ptala se domácích, jestli chtějí vědět, jaký je čeká život. Pokud souhlasili, odpověď zněla: „Jaký si ho uděláte.“ Za moudrou věštbu samozřejmě bylo potřeba zaplatit. Velmi výraznou postavu představoval kozel. Jezdil na kole a domácím sděloval, že hledá kozu na připuštění. Poté ohromil pána a paní domu sdělením: „Právě jste vyhráli chlupatého mazlíčka. To jsem já, váš kozel, gratuluju. Martička Kubišová už sepisuje smlouvu.“ Mezi maskami nechyběl ani kominík, který automaticky prováděl „revizi komínů“, za níž se samozřejmě slušelo zaplatit. Z tradičních masek stojí ještě za zmínku „strakatej“ neboli kašpárek. Ke kratochvílím masek patřilo i chytání domácích mazlíčků „na pekáč“. Naštěstí je hospodář či hospodyně mohli vykoupit, protože „každá legrace něco stojí“. Všechny masky měly k dispozici cikánský vůz s vytápěním tažený koňmi.

Ač maškara měla velký ohlas, maškarní ples měl velmi malou návštěvnost. Bohužel maškaram také neotevřely všechny domácnosti. Výsledkem byla skutečnost, že vybrané peníze sotva pokryly náklady (na kapelu, občerstvení, vůz a jiné). Na druhou stranu v otevřených domech se maskám dostala vřelého přijetí. Místní připravili pestré občerstvení. Nechyběly tradiční maškarní koblížky, dále jednohubky, chlebíčky, uzené, klobásy či sekaná

a domácí prejt s chlebem a okurkou a velké množství sladkého. Masky se jim odměnili svazováním popelnic a dalšími drobnými „neplechami“.

Za důležitý moment ve společenském životě obce lze rozhodně považovat účast zdejší obce na srazu Partnerského sdružení Viesky na Slovensku. Setkání se konalo 18. června v Nové Viesce na jižním Slovensku. Předcházela mu pracovní schůzka zástupců všech 16 obcí. Na něm byla za účasti naší delegace Víska oficiálně přijata za člena sdružení jako druhá obec z České republiky. Na vlastní setkání Víska vypravila mikrobuse s celkem 14 účastníky. V partnerské Viesce se zdejší výpravě dostalo velmi přátelského přivítání. Zástupci zdejší Visky se během oslav účastnili fotbalového turnaje, sportovního rybolovu a střelby na umělé holuby. Smutná byla pouze skutečnost, že nikdo zdejších účastníků nebyl ochoten připravit kulturní vsuvku, která by obec reprezentovala.

Významnou událost zdejšího společenského života představoval Podoubravský víceboj, který Víska poprvé organizovala. Jednalo se velmi náročný počin a nutno podotknout, že se opravdu vydařil. Událost byla připravena na poslední srpnovou sobotu. Soutěžního klání ve Vísce se účastnilo celkem 18 družstev. Ta zastupovala jednotlivé obce mikroregionu Podoubraví. Vavříny vítězů si odnesl tým Čekovic, které tak budou příští rok pořádát další ročník víceboje. Družstvo Visky skončilo na velmi pěkném čtvrtém místě. Soutěžilo ve složení: Ondřej Čapek, Přemysl Čapek a Lucie Křivská. Pro účastníky klání Víska připravila originální disciplíny. Jednalo se o hod víseckým polínkem, sušení víseckého sena, vísecké běžkování (na jedné společných běžkách pro celý tříčlenný tým a to včetně běhu přes překážky), dále vísecký víceboj, vísecký kvíz a soutěž složit si svoji Visku (skládání puzzle). Nechyběl ani vísecký slalom. Jednalo se o běh mužů, kteří na konci dráhy museli vypít „panáka“ alkoholu, ale tak aby ho nevzali do rukou. Jako nejoriginálnější hosté vesměs hodnotili hlemýždí závody. Každá obec si přivezla svého šneka a ti se poté střetli v souboji o „nejrychlejšího podoubravského šneka“ na umakartové desce. Vísecký „šnek“ soutěžil s barvami Visky na ulitě. Bohužel ale své kouče zklamal na celé čáře. Rozhodl se totiž vzbouřit svému nelehkému údělu. Sice běžel až mu růžky vlály, ale svévolně opustil trať závodu a „utíkal“ pod závodním stolem. Společně s několika dalšími zběhlíky se umístil na posledním místě soutěže.

Víceboj měl i svůj společenský rozměr. Účastnil se ho předseda Svazu Podoubraví Jiří Havlíček, radní kraje Vysočina Tomáš Škaryd a poslankyně Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR Jana Fischerová. Ta na závěr celé akce předávala ceny vítězům. Členové představenstva svazu si na závěrečném posezení organizaci i atmosféru soutěžního dne velmi pochvalovali, kladně oceňovali originální disciplíny i celkový průběh setkání. O celé události pochvalně referoval i regionální tisk. Na organizaci se podílely místní spolky, jejichž členové například zajišťovali po celý den občerstvení. Za zmínku stojí i to, že vísecké ženy napekly pro víceboj koláčky a spoustu dalších sladkých pochoutek.

Během víseckého posvícení se uskutečnil 5. ročník soutěže o nejlepší posvícenský koláč. Účastnilo se ho rekordních 17 pečících žen i mužů. Kvalitu výrobků soutěžících hodnotila čtyřčlenná porota, která rozhodla o vítězích „koláčového klání“. Pro tento rok se jím stala místostarostka Lucie Křivská, na druhém místě skončila Vladka Pavlíková a na třetím Blanka Zimáková. Vítězky obdržely dárkové koše, místostarostka si navíc odnesla zástěru s pomyslným titulem nejlepší hospodyňky roku. Všichni účastníci soutěže obdrželi dvě vstupenky na večerní zábavu a poukázku na občerstvení během něj v hodnotě 100 Kč. Po ochutnávce koláčů následovala módní přehlídka pleteného zboží firmy IVI z Pacova.

Večerní taneční zábava pak přinesla „překvapení“ pro muže i ženy. Jednalo se o vystoupení striptéra a striptérky. Překvapení pro dámy probíhalo v duchu očekávání přichozících dam a striptér Arni sklídl velké ovace. Zvláště když si ke svlékání přibral na pomoc jednu z přihlížejících dam. Naopak provedení překvapení pro muže nabralo nečekaný zvrat. Striptérka nejprve znalce těchto trachtací překvapila tím, že ve Vísce již před několika

lety vystupovala. A věkový rozdíl byl údajně znát. Po začátku svého vystoupení si vzala na pomoc bubeníka hrající kapely. To ovšem neunesla jeho těhotná přítelkyně. Vrhla se na striptérku a vše vyústilo v bojovou zápletku. Ta byla natolik nečekaná a rázná, že došlo na předčasný odchod, respektive útek „umělkyně“ ze sálu. Vznikla tak situace natolik pikantní, že by se za ní nemusel stydět ani režisér filmu Hoří, má panenko Miloš Forman.

K pěkným momentům společenského života Vísky jistě patří vítání nových občánek. Uskutečnilo se první listopadovou sobotu se v mateřské škole a Víska vítala rekordní počet – čtyři nové vísecké občánky. Konkrétně se jednalo o Antonína Čapka, Gabriela Davida, Michaelu Davidovou a Martina Horníka. Zastupitelstvo v souvislosti s vítáním občánek rozhodlo, že dar 10 000,- Kč, který rodiče obdrží, bude nadále rozdělován na dvě části. První polovinu získají rodiče během slavnostního uvítání. Další ale obdrží až poté, co jejich potomek nastoupí do školy. Platí i dřívější podmínka, že všichni (oba rodiče i jejich dítě) zde musí mít v obou okamžicích trvalé bydliště.

Zástupci Vísky se také během října zúčastnili jednání o další činnosti neformálního sdružení Vísek České republiky, k jehož zakladatelům zdejší Víska patří. K dosavadním třem Vískám, které již dříve zahájily spolupráci – tj. Vísek u Blanska, Vísky naší a obci Kravaře – místní část Víska, přibýly dvě obce nové obce. Jsou to: Litovel, místní část Víska, a Višňová, místní část Víska. Setkání hostily tentokrát Kravaře. Jednalo se především o budoucí spolupráci a směřování sdružení.

Zajímavou událost společenského života představoval také turnaj v mariáši. Konal se na počátku ledna v Hostinci u Fajmanů a svůj mariášnický um v něm změřilo 48 účastníků. Vítězem se stal Vísečák Richard Grund.

Počasi

Zmiňovat v kronice, že počasí popisovaného roku je plné extrémů a abnormalit, začíná budit dojem klisé. To proto že abnormality přicházejí v posledních letech rok co rok s téměř železnou pravidelností. V tomto nezklamal ani rok 2011, byť extrémy řádily většinou poměrně daleko od ČR. Například USA hlásily během roku desítky velkých katastrof, přičemž dlouhodobý počet bývá 3–4 velké události ročně. Sucha a požáry v jedné části země střídaly povodně či tornáda v částech jiných. V tomto srovnání jsme si v české kotlině užívali relativního poklidu.

Klimatické extrémy s sebou přinášejí větší zájem laické veřejnosti o meteorologii. Ta má naši část Vysočiny dobře zmapovanou. V blízkosti Vísky se nacházejí hned dvě automatické meteorologické stanice Českého hydrometeorologického ústavu s dobrovolnou obsluhou. Konkrétně je můžeme nalézt v Libici nad Doubravou a na Seči. Takovouto blízkost dvou stanic u jedné obce lze označit za poměrně atypickou. Zvláště, když uvažíme, že bývalý okres Havlíčkův Brod má pouze dvě takové stanice – Libici a Havlíčkův Brod – a celý kraj Vysočina vykazuje celkem 11 stanic. Víska má v nedalekém sousedství i dvě manuální srážkoměrné stanice – jednu by zájemci o meteorologická měření našli v lokalitě Běstvína – Pařížov, druhou pak v Krucemburku (těchto stanic už jsou v kraji zhruba čtyři desítky). Pro zajímavost – na nejbližší meteorologické stanice s profesionální obsluhou bychom se mohli podívat do Přibyslavi (kraj Vysočina má pouze 4) či do Svatouche (což je stejně jako Seč či Běstvína Pardubický kraj). Pro rozbor počasí v našem kraji by jistě bylo na místě uvést, že průměrná roční teplota (měřená v letech 1961–1990) Vysočiny dosahuje 7,2 °C (celá ČR 7,5 °C), zatímco průměrné srážky 644 mm (ČR 675 mm).

Zima roku 2011 patřila k těm teplejším. Začala nadprůměrně teplým lednem, během kterého zaznamenali meteorologové pokoření velkého počtu plusových teplotních rekordů. Celkově byl leden o 1,6 °C teplejší, než dlouhodobá průměrná lednová hodnota. Ještě na

počátku měsíce mrzlo a v obci se držela sněhová pokrývka. Během druhého týdne přišlo oteplení. Následnou oblevu bohužel doprovodil déšť a jeho souběh s rychlým táním sněhu přinesl do několika míst ČR povodně. Postiženo bylo zejména Děčínsko, Plzeň a okolí Berounky. Ve Vísce ve stejné době pouze stoupla hladina zdejšího potoka, ale ten se, stejně jako Doubrava, nevyžil ze svého koryta. Maximální lednovou teplotu představovalo +10 °C naměřených 16. ledna. Také únor si zachoval poměrně teplý ráz. Výjimku představovala jeho poslední dekáda, která přinesla ochlazení. Nejchladnějším dnem zimy se stal 23. únor, kdy ve Vísce během noci teplota poklesla na -14 °C.

Jaro přineslo do zdejšího regionu další oteplení, ale také poměrně velké výkyvy. Březen si ponechal poměrně teplý, ale bohužel také suchý ráz počasí. Relativně vysoké teploty do Visky dorazily v dubnu například 7. dubna, kdy zdejší pozorovatelé naměřili 22 °C ve stínu. Dubnový teplotní průměr se také nejvíce lišil od dlouhodobého průměru. Převýšil ho o celé 3 °C, když dubnová teplota na Vysočině dosáhla 10 °C namísto dlouhodobých průměrných 7 °C. Klasicky aprílový ráz měsíce ale s sebou přinášel velké výkyvy teplot. To se projevilo ještě na začátku května. V noci ze 3. na 4. května zavítal do zdejší obce mráz. Zanechal po sobě nejen zamrzlou venkovní vodu, ale také pomrzlé květiny, část ovocných stromů či přimrzlé rané brambory. O dva dny později ale denní teplota dosáhla 20 °C.

Letní teploty ovládly Visku již během první červnové dekády. Tehdy Víska zaznamenala několik letních dní s teplotou 25 °C, včetně nejteplejšího dne měsíce (26 °C). Červenec si uchoval spíše chladnější ráz s maximální naměřenou teplotou +27 °C. Teploměry se velmi často zastavovaly pod hodnotou 20 °C, vše doprovázelo i deštivé počasí. Podobný ráz měla i první polovina srpna. Žně proto ve zdejší oblasti Vysočiny začínaly později, než bývá obvyklé. Nejvyšší příděl srážek zdejší obec získala 4. srpna. V jeho podvečer nad Vískou otevřela svá stavidla bouřka. Začala v 18.15 a již po dvou hodinách intenzivního deště se vylila voda z potoka. Zaplavila louky před ústím potoka a Doubravy, valila se přes poslední mostek před ústím do řeky a nevynechala ani přilehlé zahrádky. Naštěstí do rána většina opadla a samotná řeka své koryto neopustila. Až v posledních 14 dnech měsíce jako by si léto vzpomnělo na ty, co právě vybírali dovolenou. Poslední dny prázdnin tak konečně dostaly letní ráz, pozorovatelé teploměrů téměř každý den hlásili překonání 25 °C. Víska zaznamenala i dva tropické dny. Nejteplejším dnem roku se stal 26. srpen, kdy jsme v obci naměřili 31 °C.

Září si, jak je v posledních letech poměrně časté, uchovalo spíše letní ráz. Teploty málo kdy klesaly pod 20 °C. Například 11. září se zdejší příznivci letního počasí radovali z 26 °C a ještě poslední zářijový den připomínal se svými 24 °C léto. Abnormálně teplý, ale také bohužel velmi suchý vzduch vydržel až do počátku října. Říjen přinesl první výrazné ochlazení. Mráz se ve Vísce objevil 15. října, kdy ranní teploty klesly na -2 °C. Mrazivé počasí ale představovalo spíše výjimku. Ještě listopad lze označit za poměrně teplý. Potvrzuje to i 14 °C naměřených ještě 6. listopadu. Později přišlo ochlazení, takže nakonec jsme v listopadu zaznamenali celkem 14 mrazivých nocí, byť teploměr neklesl níže než na -4 °C. Mrazivý den nepřinesl listopad žádný. Neobvykle teplý zůstal i poslední měsíc roku. Průměrná teplota na Vysočině dosahovala 1 °C, což bylo o 2,5 °C více než dlouhodobý prosincový průměr v našem kraji. Nejteplejší den představoval 4. prosinec s teplotou +10 °C ve dne. Opačný prosincový rekord dosáhl na pouhé - 3 °C v noci na 16. prosince. O den později Visku poprvé pokryl sníh, ale nevydržel déle než 24 hodin. Celodenní mráz panoval pouze 22. prosince, takže nepřekvapí, že Vánoce měly tradičně blátivý charakter.

Druhá polovina roku tak přála teplomilům a přinesla úspory při vytápění. Odvrácenou stranu představoval velký deficit srážek. Klimatologové označili podzim 2011 za jeden z nejsušších za posledních 200 let. Zasloužil se o to především extrémně suchý listopad. Tehdy Vysočina zaznamenala pouhý 1 mm srážek na místo obvyklých 45 mm. Jednalo se tedy o 3 % listopadového normálu. Během listopadu postupně vysychaly studně, ve

východních Čechách dokonce i 13 metrů hluboké. Objevovaly se problémy s rybníky – po jejich výlovu je nebylo čím napouštět, takže rybáři často zmiňovali problémy s vysazováním kaprů a obavy z kvality dalšího výlovu. V suché půdě špatně vzcházely ozimy, zvláště ty, které se sely později. Sucho ostře kontrastovalo například se srpnovými hodnotami, kdy se zdejší kraj mohl „pochlubit“ srážkami, které o 60 % překonaly v srpnu běžně naměřenou hodnotu. Takže ten, kdo počítal s tím, že počasí se v roce 2011, po předcházejících letech turbulencí, „umoudří“, byl zřejmě poněkud zklamán.